

OneNote

§ 119 og § 123 (påvirkning og hævn mod vidner)

§ 119

Den, som øver vold, truer med at øve vold eller offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter trussel om vold mod nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, straffes med bøde eller fængsel indtil 8 år. Ved fastsættelse af straffen skal det indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået, mens eller i umiddelbar forlængelse af at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, eller at forholdet er begået mod den pågældende i dennes fritid.

***Stk. 2.** På samme måde straffes den, som, uden at forholdet falder ind under stk. 1, fremsætter trusler om vold, om frihedsberøvelse eller om sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold mod nogen, der af det offentlige er tillagt domsmyndighed eller myndighed til at træffe afgørelse vedrørende retsforhold eller vedrørende håndhævelse af statens straffemyndighed, i anledning af udførelsen af tjenesten eller hvervet, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling.*

***Stk. 3.** Lægger nogen ellers de nævnte personer hindringer i vejen for udførelsen af deres tjeneste eller hverv, straffes han med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Ved fastsættelse af straffen skal det indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået, mens eller i umiddelbar forlængelse af at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted.*

§ 119, stk. 1, 1. pkt.

- **2 led i stk. 1, 1. pkt.:**
  - 1. led - Angreb (vold) i forbindelse med udførelsen af offentlig tjeneste
  - 2. led - Anvendelse af vold eller trussel om vold som tvangsmiddel for at påvirke tjenestens udførelse
- Begge led er **strafbare efter § 244 eller § 260 - § 119** er en forhøjelse af straffen.
- **Samspillet med andre bestemmelser i pensum:**
  - § 119 absorberer ansvaret efter § 244
    - Anvender § 119 i stedet for § 244.
  - § 119 absorberer ikke ansvaret efter § 245 og § 246
    - Straf i sammenstød med § 119 og § 245 eller § 246.
  - § 119 kan straffes i sammenstød med § 252
  - § 119 kan straffes i sammenstød med § 123

§ 119, stk. 1, 1. pkt.

Objektivt

- **"Vold"**
  - Brede end § 244 - § 244 er klart omfattet, men derudover kan mekanisk tvang også være omfattet af § 244 i denne situation.
    - Personlig overlast

- Forsæt til den strafbare handling
- Forsæt til, at denne udføres i anledning af personens forventede eller allerede afgivne forklaring - der skal være sammenhæng mellem, at man søger, at påvirke eller hævne sig mod vedkommende.

Sammenstød

- Der straffes i sammenstød med § 119
- Vold efter § 245 absorberes ikke af § 123

§ 158 (falsk forklaring for retten) og § 159 (begrænsning for § 158)

NB: Udgangspunktet er sandhedspligten i § 158, hvor undtagelsen til sandhedspligten er i § 159, som gælder for visse personer.

§ 158

Ordlyd:

”Den, som afgiver falsk forklaring for retten, herunder ved anvendelse af telekommunikation, straffes med fængsel indtil 4 år. Bestemmelsen finder tillige anvendelse på falsk forklaring for en udenlandsk ret.

Stk. 2. Med samme straf anses den, der afgiver falsk forklaring for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Stk. 3. Angår det falske udsagn alene noget, som er uden betydning for det forhold, der søges oplyst, kan straffen gå ned til bøde.”

Dansk ret = 1. led

Udenlandsk ret = 2. led

§ 158, stk. 1 - Falsk forklaring for retten

Udgangspunkt - man har en sandhedspligt for retten.

Objektivt set

- **”Falsk”**
  - Dette foreligger, når forklaringen er bevidst urigtig
    - Forklaringens genstand er den afhørtes egne subjektive viden/vurdering
    - Hvis det står klart for den afhørte, at forklaringen er en urigtig gengivelse af begivenhederne, vil dette kunne straffes.
    - Fortielser, der er egnede til at vildlede retten er omfattet.
- Hvad hvis den er objektivt sand, men subjektivt urigtig - hvis man bevidst vil vildlede retten - fx hvis der er begået et forhold, hvor opfattelsen er forkert, hvorfor vedkommende skurer på forklaringen så man fortæller det rigtige (objektivt), men subjektivt har forstået det anderledes?
  - Hurwitz -> forsøg
  - Krabbe og Waaben -> fuldbyrdet
- **”forklaring”**
  - Kun mundtlige forklaringer
  - Hvornår er der en forklaring for retten?
    - Vidne- og partsforklaringer.

- Forurettede er ikke skyldig i det forhold, der oplyses.
- Også urigtige oplysninger, der fører til sigtelse af alvorligere forhold, end det forurettede faktisk er skyldig i.

Fuldbyrdelsestidspunkt:

- Ved afgivelsen af oplysningerne

Subjektivt

- Forsæt til at de afgivne oplysninger er urigtige.
  - Forsæt til at afgivelsen af oplysningerne er egnet til at udsætte en uskyldig for sigtelse, domfældelse eller anden strafferetlig retsfølge.
- NB.** Hvis sigtede blot nægter sig skyldig, og dette er egnet til at en anden kan blive udsat for strafferetlige retsfølger (der bliver altså ikke peget på en anden person) -> ej omfattet.

§ 164, stk. 2

Objektivt

- ”tilintetgør, forvansker eller bortskaffer bevis eller tilvejebringer falsk bevis”
  - Manipulation af bevismateriale
  - Gælder endvidere hvor manipulationen foretages for at styrke bevis mod en skyldig.

Fuldbyrdelsestidspunkt:

- Fuldbyrdes ved manipulationen.

Subjektivt

- Forsæt til tilintetgørelse, forvanskning, bortskaffelse eller tilvejebringelse af falsk bevis.
- Forsæt til at nogen derved sigtes eller dømmes eller at dette er egnet til at styrke bevismaterialet.
  - Eks. bortskaffelse af vidne ved at få vedkommende til at rejse ud af landet

§ 164, stk. 3

Objektivt

- ”Foretager en handling som nævnt i stk. 1 og 2”

Subjektivt

- Forsæt til at vedkommende selv eller en anden skal være uskyldig med samtykke undergives strafferetlig retsfølge (sigtelse, domfældelse) som vedkommende ikke har begået.

Bestemmelsen anvendes på urigtige selvanmeldelser eller situationer, hvor en anden tager skylden for en forbrydelse.

- Mere alvorligt at tilskynde en anden til at påtage sig skylden, end at tage skylden fra en anden.
- Er der et særligt afhængighedsforhold, der gør at en anden vil påtage sig skylden, kan der e.o. ske straflempelse eller bortfald.
- Også aftaler om afsoning

NB. Vigtig afgrænsning.

- Hvis forsættet alene rækker til at en anden skal gå fri eller at ingen vil blive straffet ved handlingen, ej omfattet. E.o. kan § 158 (falsk forklaring) være opfyldt.

- **”Tilhører en anden”**
  - Man kan derfor ikke straffes for at ødelægge sin egne ting - da man selv råder over egne ting.

Subjektivt

- Forsæt til handlingen
- Forsæt til at tingen tilhører en anden

§ 291, stk. 2 – kvalificeret hærværk

Kvalificeret hærværk. Strafskærpelsesregel.

- **”betydeligt omfang”**
  - I praksis -> skader for over 15.000 kr., jf. RM 9/2005.
  - Derudover hvis stor betydning for ejer eller hvis et større antal hærværk.
- **”systematisk eller organiseret karakter”**
  - Gælder særligt angreb på informationssystemer (hacking)
  - Eventuelt også andet hvis det er særligt organiseret - fx hvis man meget seriøst planlægger, hvordan det skal foregå.
- **”Tidligere fundet skyldig”**
  - Lignende kriminalitet.

§ 291, stk. 3 – Uagtsom hærværk

Stk. 3 - Uagtsom hærværk

- Gælder kun, hvis der er tale om kvalificeret hærværk, jf. stk. 2.
- Praksis -> anvendes sjældent hvis lav grad af uagtsomhed.

§ 291, stk. 4 - Strafskærpelse

Stk. 4 - Strafskærpelse omstændigheder.

- Hvis hærværk begået i offentligt område, hvor der er grov forstyrrelse af ro og orden og hærværket har tidsmæssig tilknytning til denne forstyrrelse.
- Er ikke betinget af straf efter § 134 a (ikke pensum. Forstyrrelse af offentlig ro og orden)

§ 305 - Påtale

Ordlyd

”De i § 291, stk. 1 og 3, § 293, stk. 2, § 298 og § 299 omhandlede lovovertrædelser påtales kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

Stk. 2. De i § 294 omhandlede lovovertrædelser er undergivet privat påtale”

Det absolutte udgangspunkt er, at der er offentlig påtale. Det vil sige, at anklagemyndigheden beslutter, hvorvidt der skal påtales.

De i **stk. 1** nævnte bestemmelser påtales alene, hvis der foreligger en begæring herom fra forurettede – medmindre (undtagelsesvist) særlige almene hensyn kræver påtale.

Der er derfor **betinget offentlig påtale**.

- **”Almene hensyn”**

§ 250, 1. led ved at hensætte pigen. Her er der altså ikke tale om noget varetægtsforhold.

- ”sådan tilstand”
  - Den ovenfor nævnte ”hjælpeløshed”, jf. 1. led.

Subjektiv skyld

- Forsæt til hensættelse/efterladelse i et omfang så faren for liv/helbred opstår.
- Forsæt til at pågældende kommer i/er i en tilstand af ”hjælpeløshed”
  - Forsættet må gå ud på at unddrage hjælp i så lang tid, at offerets liv og helbred gives til pris for tilfældet.

I relation til 2. led:

- Kendskab til de momenter, der skaber varetægtsforholdet (retlig vurdering, hvorvidt en sådan foreligger)
- GM må ikke være i tvivl om offeret er i live eller ej -> i så fald skal § 253 anvendes.
NB: § 250 anvendes sjældent i praksis - men kan anvendes i opgaver.

§ 253

Ordlyd:

”Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig fare eller opofrelse for sig selv eller andre undlader

1. efter evne at hjælpe nogen, der er i øjensynlig livsfare, eller

2. at træffe de foranstaltninger, som af omstændighederne kræves til redning af nogen tilsyneladende livløs, eller som er påbudt omsorg for personer, der er ramt af skibbrud eller anden tilsvarende ulykke.

Stk. 2. Med fængsel indtil 2 år straffes den, som overtræder stk. 1 i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld, hvorved nogen er tilføjet betydelig personskade.”

- Bestemmelsen kriminaliserer passivitet i visse nødsituationer.
- Intet generelt krav om forhold mellem GM og offer.
- Bestemmelsen er subsidiær til § 250.
  - Find ud af, om det er § 250 eller § 253, som skal finde anvendelse.

§ 253, stk. 1

Objektiv skyld

- ”uagtet det var ham muligt uden særlig fare eller opofrelse”
  - Økonomiske hensyn
    - Krabbe: Også økonomiske hensyn.
    - Hurwitz: Betydelige tab er tilstrækkeligt.
  - Særligt om selvinkriminering gælder både i nr. 1 og 2.
    - Vagn Greve: kommenteret s. 417 nederst -> risiko for at blive udsat for retsforfølgning ophæver hjælpepligten.
    - GTN: Bliver formentlig ikke fulgt af domstolene.
- ”undlader”

NB:

- Overvej om § 266 eller 260
  - Der skal en del til før trusler er omfattet af § 266.
  - Dog kræves ikke forsæt til at offer skal gøre eller tåle noget bestemt.
  - Derudover fuldbyrdes § 266 allerede ved offerets kundskab.
- Absorberes ofte af § 260, 216, 119, 281 eller 288 mm - så man straffer ikke i sammenstød.
  - Fokus på om truslen kan statuere forsøg, jf. § 21 (kommenteret. s. 531)

§ 281 (afpresning)

Ordlyd:

”For afpresning straffes, for så vidt forholdet ikke falder ind under § 288,

1) den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, truer nogen med vold, betydelig skade på gods eller frihedsberøvelse, med at fremsætte usand sigtelse for strafbart forhold eller ærerørigt forhold eller åbenbare privatlivet tilhørende forhold,

2) den, som truer nogen med at anmelde eller åbenbare et strafbart forhold eller med at fremsætte sande ærerørige beskyldninger for derigennem at skaffe sig eller andre en vinding, der ikke er tilbørligt begrundet ved det forhold, som har givet anledning til truslens fremsættelse.”

Bestemmelsen er nært beslægtet med § 260.

Objektiv skyld

- Bemærk, hvis der indgår vold, anvendes § 288.
- § 281 angår udelukkende kompulsiv tvang.
- Bestemmelsen er i øvrigt subsidær til § 288.

Fuldbyrdelsestidspunkt: Når truslen kommer til offerets kundskab ctr. § 260, hvor fuldbyrdelse sker når truslen har virket.

§ 281, stk. 1, nr. 1

- **”uberettiget vinding”**
  - Hvis fuld kompensation, ej § 281. (men måske § 260)
  - Tvungen fyldestgørelse af et krav, ej § 281 (men måske § 260) – forskel på narkogæld og dummebøder
  - Inddrivning af dummebøder anvender man § 281, mens narkogæld kan der argumenteres for at der ikke er en uberettiget vinding selvom det ikke er et krav man kan køre igennem retten hvorfor den ikke finder anvendelse her, men måske § 260
- **”Trussel”**
  - Udtrykkelig eller stiltiende
  - I grænsetilfælde skal GM have haft kendskab til offerets frygt og dennes tvingende karakter på det tidspunkt, hvor afpresningsdispositionen finder sted.
  - Intet krav om identifikation mellem den truede og den truslen vil ramme (eks. jeg vil sige x om y, hvis ikke du betaler...)
- **Trussel om:**
  - Fremtidig anvendelse af vold (hvis øjeblikkelig, da § 288)
  - Betydelig skade på gods
  - Frihedsberøvelse